

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916010049
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7916010049.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senátu Okresného súdu Trebišov v zložení z predsedu Mgr. Jozefa Nadzama a prísediacich JUDr. Ivety Ivanocovej a Márie Majkricovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.11.2018

rozhodol:

Obžalovaných

1/ B. v Sečovciach, trvale bytom E., súkromný podnikateľ,

2/ Ing. P. v Trebišove, trvale bytom E., súkromný podnikateľ

Podľa § 285 psím. a/ Tr. zákona o s l o b o d z u j e spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 1 Pv 571/14 na tom skutkovom základe, že ad. 1/ po prechádzajúcej vzájomnej dohode, ako konatelia spoločnosti Vitex s. r. o., so sídlom Škultétyho 1887/7, Trebišov, v daňovom priznaní k DPH za zdaňovacie obdobie apríl v roku 2000, ktoré bolo podané dňa 25.5.2000 na Daňovom úrade v Trebišove, na základe dodávateľských faktúr č. XXXXJKXXXX . z 18.04.2000, číslo XXXJKXXXX z 19.4.2000, ktoré mali byť vystavené firmou Trans-Press Slovakia, Družstevná 6, Trebišov, za dodávku hovädzích usní a ich následného vývozu spoločnosťou Vitex , s. r. o., Trebišov mimo územia SR uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v sume 3.042.190,- Sk, ktorá bola aj Daňovým úradom v Trebišove pre firmu Vitex, s. r. o., Trebišov vrátená, pričom sa zistilo, že dodaný tovar nebol vyvezený pre odberateľa firmu Ascona Packers Bank Riga LV 1001-Latvia v r. 2000, ako aj jeho pôvod nebol identifikovaný, resp. tovar firmou Bene plus spol. s r. o., Námestie M. R. Štefánika 31, Brezno nebol dodaný firme Trans - Press Slovakia, Trebišov a teda nemohlo dôjsť ani k zdaniateľnému plneniu, čím takto zo strany spoločnosti Vitex, s. r. o., Trebišov došlo k neoprávnenému uplatneniu nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty v sume 100.982,21 € (3.042.190,- Sk),

ad. 2/ po prechádzajúcej vzájomnej dohode, ako konatelia spoločnosti Vitex s. r. o., so sídlom Škultétyho 1887/7, Trebišov, v daňovom priznaní k DPH za zdaňovacie obdobie máj 2000, ktoré bolo podané dňa 15.06.2000 na Daňovom úrade v Trebišove, na základe dodávateľských faktúr č. XXXXJK/XXXX . z 24.05.2000, číslo XXXXJK/XXXX z 26.5.2000, číslo XXXJK/XXXX z 26.05.2000 a číslo XXXXJK/XXXX za dodávku hovädzích usní a ich následného vývozu spoločnosťou Vitex s. r. o., Trebišov mimo územia SR, uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v sume 3.815.384,- Sk, ktorá bola aj Daňovým úradom Trebišov pre firmu Vitex, s. r. o., Trebišov vrátená, pričom sa zistilo, že dodaný tovar nebol vyvezený pre odberateľa firmu Ascona Packers Bank Riga LV 1001 - Latvia v r. 2000, ako aj jeho pôvod nebol identifikovaný, resp. tovar firmou Bene plus spol. s r. o., Námestie M. R. Štefánika 31, Brezno, nebol dodaný firme Trans - Press Slovakia Trebišov a teda nemohlo dôjsť ani k zdaniateľnému plneniu, čím takto zo strany spoločnosti VITEX, s. r. o., Škultétyho 7, Trebišov došlo k neoprávnenému uplatneniu na vrátenie dane z pridanej hodnoty v sume 126.647,55 € (3.815.384,- Sk), ktorý bol právne kvalifikovaný ako trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods.1, ods. 4 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. zákona poškodeného Daňový úrad Trebišov s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 28.1.2016 obžalobu na obžalovaných B. pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 9 ods. 2 k § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Konajúci súd uznesením sp. zn. 5T/19/2016 zo dňa 15.12.2016 podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. poriadku obžalobu Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 1Pv 571/14 zo dňa 26.1.2016 odmietol a vrátil vec prokurátorovi, pretože bol názoru, že došlo k zjavenému porušeniu práva obžalovaných na obhajobu.

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 8To/36/2017 zo dňa 15.5.2017 vyššie uvedené rozhodnutie tunajšieho súdu zrušil a uložil prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol, pričom z odôvodnenia tohto uznesenia okrem iného vyplýva, že porušenie povinností zistiť skutkový stav veci bez dôvodných pochybností a na to nadväzujúcich povinností orgánov činných v trestnom konaní ustanovených v § 2 ods. 10 Tr. poriadku nie je procesnou chybou a nesmie byť sankcionované odmietnutím obžaloby a vrátením veci prokurátorovi na došetrenie, krajský súd uložil prvostupňovému súdu, že je povinný obžalobu prijať a nariadiť vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom budú mať strany dostatok priestoru na uplatňovanie svojich zákonných práv.

Súd po tomto rozhodnutí nariadil vo veci hlavné pojednávanie a zistil tento skutkový stav:

Uznesenie Krajského riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Odboru ekonomickej kriminality v Košiciach zo dňa 18.1.201 o vznesení obvinenia bolo obvinenému B. doručené dňa 2.2.2015, uznesenie tej istej zložky Krajského riaditeľstva PZ Košice zo dňa 9.6.2005 bolo obvinenému Ing. P. doručené dňa 29.6.2015.

Obaja obžalovaní tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní popreli spáchanie skutku a zhodne uvádzali, že si uplatnili za zdaňovacie obdobie apríl a máj roku 2000 v daňovom priznaní nárok na vrátenie DPH v sumách 3.042.190,- Sk a 3.815.384,- Sk, pričom si tento nárok uplatnili na základe riadnych účtovných dokladov, k zdaniteľnému plneniu došlo, tovar riadne zakúpili a tento bol predaný do zahraničia, došlo k realizáciám platieb, čo potvrdzujú aj písomné dôkazy predložené spoločnosťou v spise, kupujúci zahraničná spoločnosť Ascona Packers Bank Riga, tovar riadne prevzala na ich sklade v Sečovciach, tento tovar bol podchytený v ich skladových kartách a v účtovnej evidencii firmy, tovar sa vyvážal cez hraničný prechod vo Vyšnom Nemeckom, o čom svedčia aj colné doklady, kde boli vystavené faktúry pre odberateľa, deklarácia k vycleneniu a tovar bol odbavený na príslušnej vnútroštátnej colnici a následne na colnici hraničného priechodu vo Vyšnom Nemeckom. S firmou Acona uzatvorili riadnu obchodnú zmluvu, táto bola riadne podpísaná, opatrená pečiatkou firmy kupujúceho, k platbám dochádzalo nie len priamo ale aj prostredníctvom ČSOB Banky, pokiaľ sa obžalovaní vyjadrovali k zisteniam, ktoré sa uvádzajú v rámci právnej pomoci zo strany ukrajinských orgánov, uviedli, že majú pochybnosti o objektivite týchto orgánov, rovnako uviedli, že zo strany Daňového úradu Trebišov bola vykonaná kontrola DPH za prvý polrok 2000, ktorá nepochybne konštatovala, že k zdaniteľnému plneniu medzi ich obchodnou spoločnosťou a zahraničným partnerom došlo. Tovar, ktorý prevzal zahraničný partner, bol riadne skontrolovaný príslušnými orgánmi Slovenskej republiky buď na vnútroštátnej colnici alebo na hraničnom prechode vo Vyšnom Nemeckom, tovar bol vybavený všetkými potrebnými dokladmi. Došlo k riadnym platbám za tovar, tovar predtým, pred ich predajom zahraničnému partnerovi kúpili od pána Košelyho, kde tak isto boli vystavené riadne účtovné doklady a za tovar bol tomuto subjektu riadne zaplatené.

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že nie sú vinní zo spáchania skutku, ktorý sa im kladie za vinu.

Obžalovaný JQ. v konaní pred súdom uviedol, že ich firma podniká v oblasti garbiarstva od roku 1994, tovar, ktorý je predmetom obžaloby, zakúpili od pána Košelyho. Predpokladá, že v oných časoch

skrachovala viacero obuvníckych firiem, nevie, ako sa pán Košely k tovaru, ktorý od neho zakúpili, dostal, ale predpokladá, že išlo zrejme o zásoby zo skladov skrachovaných podnikov, tovar od Košelyho bol riadne zakúpený, za tovar bolo riadne zaplatené, tento všetok tovar bol umiestnený do skladu ich spoločnosti v Sečovciach, respektíve tento sa ihneď nakladal do motorových vozidiel, ktoré prišli z Ukrajiny, obchodný partner z Lotyšska, s ktorým riadne uzavreli obchodný vzťah si tento tovar mal podľa uzavretej zmluvy prebrať a odvážať do zahraničia. Uviedol, že nebolo ich povinnosťou skúmať, či právnická osoba, ktorá s nimi uzavrela obchodno-právny vzťah je v zahraničí riadne registrovaná, za tovar bolo uhrádzané Lotyšským partnerom priamo, ale aj prostredníctvom banky. Povinnosťou ich spoločnosti bolo tovar vybaviť potrebnými dokladmi pre colné vybavenie, čo aj spravili. Pokiaľ ide o zistenie, že firma Ascona v Lotyšsku nie je registrovaná, uviedol, že zo spisu vyrozumel, že o právnu pomoc bolo žiadané niekedy v roku 2003, preto je možné, že v tom čase už táto obchodná spoločnosť registrovaná nebola, ale na výpise z účtu ČSOB vyplýva, že takáto firma v čase uzavretia obchodného vzťahu zrejme existovala. Pokiaľ ide o zistenie v rámci právnej pomoci, že majitelia vozidiel s ukrajinskými evidenčnými číslami v predmetnom období, teda v apríli a v máji 2000, neboli na Slovensku, respektíve takéto vozidlo nevlastnili uviedol, že na Ukrajine existujú zvláštne vzťahy ohľadne registrácie vozidiel, poukazoval na to, že aj na Ukrajine sa nachádza veľa áut so slovenským evidenčným číslom, majiteľom ktorých sú Slováci, ale tieto sa predávajú ukrajinským občanom na plnú moc a ukrajinskí občania takto bežne postupujú, tieto autá sa následne posúvajú ďalším a tak je v tejto oblasti chaos, pokiaľ ide o identifikáciu vozidiel na Ukrajine sú bežné inzeráty „predávam dvojičku“, čo znamená toľko, že auto rovnakej značky, rovnakej farby, môže mať rovnaké evidenčné číslo, ako auto, ktoré je vybavené s originálnymi papiermi.

Podobne ako obžalovaný B., vypovedal v konaní pred súdom aj obžalovaný Ing. P.

Z výsluchu svedka Ing. Z. pracovníka Daňového úradu Trebišov, vyplynulo, že za obdobie apríl - máj 2000 vykonávali daňovú kontrolu v daňovom subjekte Vítex s. r. o. Trebišov, ktorej konateľmi sú obžalovaní, žiadali o potvrdenie 29 jednotných colných dokladov, colnicu v Bratislave žiadali o potvrdenie vývozu tovaru zahrnutého v JCD, na čo colnica uviedla, že nevedia preukázať, že k plneniu nedošlo, preto daňový úrad učinil záver, že daňový subjekt, teda Vítex s. r. o. Trebišov neporušil žiadne daňové predpisy. Náhradu škody si uplatnil iba z dôvodu, že toto bude eventuálne preukázané v konaní. Svedok poškodený v záverečnej reči uviedol, že pokiaľ ide o dodatočný daňový výmer, ktorý Daňový úrad v Trebišove vyniesol v roku 2004 voči spoločnosti TransPres s. r. o. Trebišov, ktorej konateľom je B., po právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, daňový úrad už voči tomuto subjektu nekonal v daňovom správnom konaní.

Z výsluchu svedkyne Ing. B., pracovníčky Daňového úradu v Brezne, v čase skutku, vyplynulo, že vykonávala daňovú kontrolu spoločnosti Benne plus s. r. o. Brezno, ktorej konateľom bol M., tento ale nevedel predložiť žiadne doklady potrebné k vykonaniu daňovej kontroly, respektíve takéto daňové doklady vôbec nepredložil, nezistili žiadnu reálnu podnikateľskú činnosť a nevedela uviesť, či v kontrolovanom zdaňovacom období obchodoval s nejakým tovarom. Predmetom kontroly bolo uplatnenie nadmerného odpočtu DPH so záverom, že boli anulované položky ako na vstupe tak aj na výstupe. Svedkyňa uviedla, že si už nespomína, či počas, alebo pred daňovou kontrolou videla nejaké písomné prehlásenie M. z 5.2.2001, ktorej obsahom bolo odvolanie tvrdení učinенých nad daňovým úrade, uviedla, že si na to už nespomína.

Z výsluchu svedkyne C. tiež bývalej pracovníčky Daňového úradu v Brezne, vyplynulo, že kontrolovala aj spoločnosť Benne plus s. r. o. Brezno, konateľom ktorej bol Marián Vyrva, bol to problémový daňový subjekt, uviedla, že bola osobne prítomná na ústnom pojednávaní s pánom Vyrvom, počas daňovej kontroly tento podnikateľskú činnosť počas kontroly nevykonával, pokiaľ ide o nákup hovädzích koží, tieto mal nakupovať od rôznych osôb, žiadne doklady však o tom nepredložil. V súvislosti s tvrdeniami pána Z. vykonali ďalšie šetrenia a zistili, že hovädzie kože v takomto množstve nemohol zakúpiť, keďže nedošlo k uskutočneniu zdaniateľného plnenia, jeho tvrdenia sa nemohli zakladať na pravde.

Z výsluchu svedkyne Ing. Q., tiež bývalej pracovníčky Daňového úradu v Brezne, vyplynulo, že vykonávala daňovú kontrolu v Benne plus s. r. o. Brezno, spomína si, že malo ísť o nejaké kože, aj na to, že pri ústnom pojednávaní konateľ spoločnosti M. skolaboval, uviedla, že si už nespomína, či sa vyjadroval k zdaniateľnému plneniu, tak isto si nespomínala na to, či prišlo k odvolaniu výpovede, ktorú M. učinil po ústnom pojednávaní, tak isto nevedela si spomenúť, či predložil nejaké fiktívne faktúry.

Z výsluchu svedkyne Ing. B. vyplynulo, že si už nepamätá na okolnosti ústneho pojednávania s daňovým subjektom spoločnosti Benne plus s. r. o, Brezno, ktorého konateľom bol pán Z., nevie, aké doklady jej boli predložené, nespomína si, aké okolnosti boli konštatované v zápisnici o ústnom pojednávani, akurát vedela uviesť, že bola v styku s pánom Z., ako s daňovým subjektom, viackrát, ale nespomína si, či vykonávala v daňovom subjekte kontrolu, alebo či bola prítomná pri ústnom pojednávani. Na otázku, či bola pri ústnom pojednávani dňa 8.12.2000 na daňovom úrade a v akom stave bol M. uviedla, že si spomína, že vtedy požiadal o pohár vody.

Z výsluchu svedka B. vyplynulo, že istý čas pracoval vo firme obžalovaných, asi 6 rokov, na detaily dodávania a vyvážania hovädzích koží si nepamätá, v tom čase pracoval v sklade obžalovaných v Sečovciach, tovar sa vozil z Ukrajiny, boli vypísané dodacie listy, skladové karty, keď sa tovar vyvážal, kontroloval množstvo, aby eventuálne na tom nepohorel, aby sedeli množstvám, tovar dovážali a vyvážali nákladné vozidlá, ale boli to aj menšie dodávkové vozidlá. Uviedol, že je možné, že v sklade v Sečovciach sa stretol aj s pánom Košelym, uviedol, že meno M. mu nič nehovorí, svedok potvrdil, že doklady súvisiace s pohybom tovaru vypisovali administratívne pracovníčky skladu, svedok potvrdil, že v areáli, kde boli sklady obžalovaných, bol aj verejný colný sklad.

Z výsluchu svedkyne K. vyplynulo, že vo firme Vitex pracovala vo firme od roku 2001, vo veci nebola zainteresovaná a vybavovala iba agendu, ktorá jej prináležala, boli jej predkladané rôzne listiny ekonomického charakteru, ktoré evidovala do systému. Uviedla, že v dokumentoch spoločnosti Vitex s. r. o. figurovala aj spoločnosť Ascona Traders INC Riga, takéto listiny sa jej do rúk dostali, ale do styku s touto spoločnosťou prišla výlučne iba papierovo. Niekedy priniesli peniaze do firmy majiteľa, niekedy prijímala peniaze aj ona, ale to platí vo všeobecnosti. Uviedla, že firma mala sklad koží v Sečovciach, nevedela sa vyjadriť ohľadne nákupu a predaja hovädzích koží. Svedkyňa pripustila, že majiteľa, respektíve konateľa spoločnosti jej prinášali aj väčšie finančné obnosy, a to aj napríklad 1.000.000,- Sk.

Z výsluchu svedka Bc. B., v roku 2000 vykonávajúceho vedúceho zmeny Colného úradu vo Vyšnom Nemeckom vyplynulo, že priamy výkon služby neuskutočňoval, pracoval v administratíve, toho času je radovým colníkom. Popísal vo všeobecnosti povinnosti pri kontrole tovaru a dokladov, uviedol, že pri službe jeden colník je pri počítači, ktorý zaznamenáva výstup tovaru do zahraničia a jeden alebo dvaja colníci, podľa toho, koľko členov má pracovná zmena, vykonávajú priamu kontrolu nákladného motorového vozidla, pokiaľ je na ňom prípadne colná uzávera, vozidlo sa neotvára, pokiaľ colná uzávera nie je priložená, vykonávajú vizuálnu kontrolu tovaru, či toto súhlasí s colnými dokladmi predloženými vodičom nákladného motorového vozidla, colná uzávera ako taká, nie je prekážkou aby nemohla byť strhnutá a aby nevykonali kontrolu prevážaného tovaru a aby následne pripojili vlastnú uzáveru, ale v praxi sa väčšinou rešpektuje už pripojená colná uzávera. Pokiaľ je colná uzávera na vozidle, tovar je stotožnený, pokiaľ nie, colník je povinný stotožniť deklarovaný tovar.

Z výsluchu svedka B., ktorý pracoval v roku 2000 ako colník na Colnom úrade v Čiernej nad Tisou so zaradením na vnútornej colnici v Michalovciach, vyplynulo, že na konkrétne okolnosti ohľadne hovädzích koží si nespomína, v tom čase bolo na rozhodnutí colníka, či vykonáva iba kontrolu dokladov, alebo aj fyzickú kontrolu tovaru, fyzická kontrola tovarov v tých časoch bola štandardným postupom, pokiaľ všetko sedelo dokladovo aj ohľadne druhu a množstva tovaru, tovar bol prepustený do režimu vývoz a colná uzávera sa na vozidlá pripájala iba v prípadoch, keď to bolo možné. Po tom, čo je tovar daný do režimu vývoz, colný doklad sa potvrdí pečiatkou alebo razítkom colníka, jeho osobným číslom a následne bol odovzdaný deklarantovi, pokiaľ on potvrdil v jednotnom colnom doklade (JCD) príslušnú kolónku, tým potvrdil, že tovar bol na vnútornej colnici a že bol vybavený na ďalší postup a vývoz. Potvrdil, že pokiaľ sa nejaký tovar vybavuje a potvrdí sa na JCD, toto predstavuje potvrdenie a dôkaz, že tovar prešiel cez vnútornú colnicu.

Z výsluchu svedka M., bývalého colníka pracujúceho na vnútroštátnej colnici v Michalovciach, vyplynulo, že na konkrétne skutočnosti ohľadne deklarovaného tovaru, ktorý je predmetom obžaloby si už nespomína, potvrdil, že fyzická kontrola tovaru deklarovaného v jednotlivých colných dokladoch sa však vykonávala. Svedok na otázku uviedol, že nebol nikdy trestne stíhaný v súvislosti s tým, aby potvrdil vývoz tovaru, ktorý nebol dodaný alebo privezený na colnicu, tak isto nevie o tom, aby jeho kolegovia z vnútroštátnej colnice boli za podobnú činnosť stíhaní alebo odsúdení.

Z výsluchu svedka Z., ktorý v roku 2000 bol zamestnaný na hraničnom prechode Vyšné Nemecké ako vedúci zmeny, vyplynulo, že kontroly kamiónov a tovaru sa vykonávali tak, že colník musel overiť skutočnosti uvádzané v JCD, či druh a množstvo tovaru zodpovedá deklarovaným skutočnostiam, po zistení uvedeného ako colník dával pečiatku do JCD časť c, čím potvrdil, že druh tovaru a množstvo zodpovedá deklarovaným skutočnostiam v JCD a na základe tohto bol povolený vývoz, respektíve výstup tovaru na Ukrajinu. Svedok tvrdil, že pokiaľ bola priložená uzáverka, colník iba skontroloval jej neporušiteľnosť, v prípade porušenia bola strhnutá, bola vykonaná vizuálna kontrola tovaru a priložená nová uzáverka. Na otázku svedok uviedol, že v minulosti on, ani jeho kolegovia neboli trestne stíhaní alebo disciplinárne postihovaní z dôvodu, že by prepustili tovar do zahraničia, ktorí v skutočnosti vyvezený nebol, svedok potvrdil, že v minulosti sa stretol s prípadom, že tovar bol zo Slovenska vyvezený cez hranicu a na ukrajinskej strane nebol zaevidovaný, pričom s takýmito prípadmi sa stretol vo viacerých prípadoch a údajne sa to deje aj toho času. Na vysvetlenie toho uviedol, že ako to robia Ukrajinci, to nevie popísať, z jeho konkrétnej vedomosti však vyplýva, že tovar bol prepustený z územia Slovenska, a to konkrétne alkohol, kde odobrali vzorky a na Ukrajinskej strane bolo zistené, že nejde o tvrdý alkohol, respektíve lieh, ale tovar bol zamenený za víno alebo ovocnú šťavu, pričom vie, že táto vec sa aj šetrila, nevie s akým výsledkom. Svedok pripustil, že tovar prejednaný na Slovenskej strane colníkmi orgánmi Slovenskej republiky mohol dôjsť na Ukrajinu, ale nemusel byť zaevidovaný colníkmi orgánmi Ukrajinskej republiky, pričom sa to stáva aj teraz a situácia v roku 2000 bola oveľa horšia ako teraz.

Z výsluchu svedka B. vyplynulo, že v roku 2000 pracoval ako zástupca riaditeľa Hraničnej a cudzineckej polície vo Vyšnom Nemeckom, pričom táto zložka kontrolu tovaru nevykonáva, úlohou ich zložky je preveriť vodiča motorové vozidlo a doklady od vozidla v rámci systému Boris. Na otázku, či môže potvrdiť, či vozidlá s ŠPZ, ktoré sú uvedené v jednotných colných dokladoch prešli Slovenskou hranicou, uviedol, že pokiaľ sa nachádzajú v evidencii systému Boris, tak áno. Evidenčné čísla motorových vozidiel, ktoré sa dostavia na hranicu a ktoré sú uvedené v jednotných colných dokladoch, ich zložka priamo reálnu skutočnú prítomnosť vozidla s takouto ŠPZ do JCD nepotvrďujú, ale zanášajú ho do systému Boris, teda do evidencie vozidiel, ktoré prešli Slovenskou štátnou hranicou.

Z výsluchu svedka B. vyplynulo, že je konateľom spoločnosti TransPress Slovakia Trebišov, jeden čas ho navštívil v kancelárii jeho firmy pán M. s tým, že hľadá nejakú firmu zaoberajúcu sa garbiarstvom alebo kožou, preto pochopil, že správne by mal ísť do firmy Vitex s. r. o., uviedol, že uzavreli ústnu zmluvu o dodávke hovädzích koží, nechal mu vzorky a začali spolu obchodovať, pričom tento vzťah trval asi dva mesiace, tovar dovážal pán Z. prostredníctvom rôznych dopravcov, pričom ho dovážal priamo do skladu Vitex v Sečovciach a on bol spravidla prítomný pri dovoze tovaru. Uviedol, že sa nestaral o pôvod tovaru, osobne mal dojem, že tovar získal pán Z. od nejakej spoločnosti podnikajúcej v oblasti obuvníctva, kde sa nepodarila privatizácia, respektíve, ktorá skrachovala, pánovi Z. vyplatil za tovar na základe vystavenej faktúry, pričom si nespomína, o akú sumu išlo, podmienkou dodávateľa bolo platenie za tovar keš, od skončenia tohto obchodného vzťahu už pána Z. nevidel, hľadal ho aj prostredníctvom súkromnej detektívnej agentúry, vzhľadom k tomu, že pokiaľ sa k tomuto vzťahu vyjadroval, vždy uvádzal iné skutočnosti. Svedok potvrdil, že v jeho firme bola vykonaná v súvislosti s hovädzimi kožami a kúpou a predajom tohto tovaru daňová kontrola, pričom neboli zistené žiadne nedostatky. Uviedol, že na Krajskom súde v Košiciach podal správnu žalobu, ohľadne tejto záležitosti, kde spor prehral, ale Najvyšší súd SR toto rozhodnutie krajského súdu zrušil.

Z výsluchu svedka P. vyplynulo, že v roku 2000 nebol vlastníkom nákladného motorového vozidla, ani nemal príslušné vodičské oprávnenie, s firmou pána M. do kontaktu neprišiel, nevie o tom, že by obchodoval s bravčovými kožami, dozvedel sa to až pri výsluchu v prípravnom konaní.

Z výsluchu svedka M. vyplynulo, že v roku 2000 často pil, boli obdobia, že bol opitý aj pol roka, nepamätá si, či v tom čase stretol obžalovaných. Uviedol, že v oných časoch mal rôzne halucinácie v dôsledku požívania alkoholu. Uviedol, že si nepamätá, či v roku 1999 zakúpil spoločnosť Benne Plus s. r. o. Brezno, tak isto si nespomína, či v tom čase obchodoval s hovädzimi kožami, nepamätal si, či pri daňových kontrolách predkladal nejaké listiny a doklady, pokiaľ boli takéto kontroly v jeho firme vykonávané, spomenul si, že bol v styku s pracovníčkami Daňového úradu v Brezne, konkrétne nevedel uviesť s kým, nevedel sa rozpačovať, či v roku 2001 podpísal na notárskom úrade nejaké čestné prehlásenie, uviedol, že pokiaľ ide o podpisy na listine o odvolaní výpovede z 5.2.2001 a na čestnom prehlásení z 31.08.2001 je možné, že ide o jeho vlastnoručný podpis, pričom na obsah týchto listín si vôbec nepamätá, nevedel uviesť, či sumu 37.000.000,- Sk od pána Košelyho prevzal, uviedol

akurát, že z tohto obdobia si pamätá, že niekedy v roku 1995 robil ešte diskotéky, uviedol, že v roku 2010 bol zatvorený pre neplnenie vyživovacej povinnosti, keď si odsedel necelé tri roky, uviedol, že bol štatutárnym zástupcom a majiteľom rôznych firiem, k čomu sa zrejme dostal v prostredí krčiem.

Z výsluchu svedkyne N. v prípravnom konaní vyplynulo, že od roku 1999 bola zamestnaná vo firme Vítex s. r. o. Trebišov ako účtovníčka, zaúčtovala jednotlivé účtovne doklady chronologicky tak, ako prichádzali do firmy, pokiaľ ide o platby z Litvy od firmy Ascona Traders INC, ktoré boli poukázané do Československej obchodnej banky, pobočka Košice, účtovala tieto na základe výpisov z jednotlivých účtov, pričom ku každej platbe zo zahraničia banka vystavuje avízo o platbe. Jednalo sa o príjem za dodaný tovar, a to hovädzie vyčinené usne pre firmy Ascona Traders INC, pričom takýmto spôsobom boli postúpené avíza z ČSOB, pobočka Košice, a jednalo sa o bankové výpisy z mája a z júla 2000 v sumách 20.000,- USD, 10.000,- USD, 10.000,- USD, 44.000,- USD a 10.000,- USD, za obdobie roku 2000 za hovädzie vyčinené usne prostredníctvom ČSOB došla do spoločnosti Vítex s. r. o. suma 4.287.124,- Sk, celková suma platieb odberateľa Ascona v hotovosti činila sumu 129.579.082,60 Sk, z toho v roku 2000 bolo 126.723.737,60 Sk, začiatkom roku 2001 doplatok v sume 2.855.345,- Sk, uviedla, že tak isto viedla vo firme skladové karty, kde v roku 2000 konkrétne viedla evidenciu tovaru prijatého na sklad a aj vydaného, kde pri vykonanej kontrole Daňovým úradom Trebišov neboli zistené žiadne nedostatky.

Táto svedkyňa v konaní pred súdom vypočutá nebola, pretože podľa oznámenia o úmrtí zomrela dňa 12.7.2008.

Z výsluchu svedka Z. v prípravnom konaní vyplynulo, že v roku 2000 pracoval ako colník na pobočke Colného úradu v Michalovciach, vyjadroval sa k jednotným colným dokladom, ktoré vybavoval, ale išlo o obdobie jún 2000, čiže mimo zdaňovacieho obdobia, ktoré je predmetom tohto konania, tento svedok potvrdil, že kontrolu jednotných colných dokladov riadne vykonal, tiež išlo o hovädzie kože, ktoré boli na vozidle voľne nahádzané, pokiaľ tieto boli upravené, boli uložené na seba alebo boli stočené do zvitkov, alebo iným spôsobom zložené, pričom pre odstup času si na to už konkrétne nepamätá. Uviedol, že pokiaľ ide o jednotné colné doklady firmy Vítex týkajúce sa hovädzích koží, tieto vybavoval nie len v júni 2000, ale aj v októbri a v decembri 2000, pričom stále opísal, že vykonával kontroly, a to vonkajšiu čiastočnú, keď skontroloval colnú uzáveru, pričom vozidlá vo všetkých prípadoch opustili územie SR.

Z výsluchu svedka W., tak isto pracovníka colného úradu vyplynulo, že prejednával jednotlivé colné doklady ohľadne firmy Vítex s. r. o. Trebišov, avšak išlo tak isto o colné doklady, ktoré sa netýkali zdaňovacieho obdobia apríl a máj roku 2000, pričom potvrdil, že ku kontrole tovaru prevážaného v uvedených colných dokladoch, ktoré prejednával došlo, a neboli zistené žiadne nezrovnalosti medzi druhom tovaru, množstvom tovaru a skutočnosťami, ktoré boli deklarované v jednotnom colnom doklade.

Z výsluchu svedka E. nevyplývali žiadne zásadné skutočnosti, pretože tento bol vypočutý pred doručením uznesenia o vznesení obvinenia obom obžalovaným a pri výsluchu po doručení uznesenia o vznesení obvinenia obžalovaným odkazoval iba na svoj prvý výsluch.

Z výsluchu svedka O., pracovníka Colného úradu v Čiernej nad Tisou vyplynulo, že tak isto prejednával tovar deklarovaný spoločnosťou Vítex s. r. o. Trebišov, a to v šiestich prípadoch, pričom išlo o jednotné colné doklady zo septembra a novembra 2000, popísal, ako sa uskutočňovali kontroly, tvrdil, že tieto kontroly vykonával fyzicky on, a to vizuálne na ložnej ploche, vozidlo zabezpečil colnými uzáverami, skontroloval skutočnosti takto zistené so skutočnosťami uvedenými v jednotnom colnom doklade, a že tovar opustil územie Slovenska svedčí potvrdený podpis colníka v odstavci c, ktorý je uvedený v JCD, takto to bolo vo všetkých prípadoch.

Z výsluchu svedka MQ., pracovníka colného úradu vyplynuli v podstate tie isté skutočnosti, kontroloval tovar v JCD v novembri 2000, vyjadroval sa k tomu, že tovar bol riadne skontrolovaný a vyvezený z územia Slovenskej republiky.

Z výsluchov svedkov M. nevyplývali žiadne zásadné skutočnosti, pretože títo boli vypočutí pred doručením uznesenia o vznesení obvinenia obžalovaným a pri výsluchoch, ktoré boli učené neskôr, už zákonným spôsobom, títo sa odvolávali iba na svoje predchádzajúce výpovede.

Z výsluchov svedkov LN. vyplynulo, že v roku 2000 do Slovenskej republiky necestovali, o obchodnej spoločnosti Vítex s. r. o. Trebišov nič nevedia a nepoznajú B. ďalej z výsluchov týchto svedkov vyplynulo, že sú vlastníkami motorových vozidiel Mercedes Benz, ŠPZ XXXX PE, Fiat Ducato ŠPZ XXXX PE. a Olcit Club.

Z výsluchu svedkyne T. vyplynulo, že 27.3.1998 bol v AsParex Banka zriadený bankový účet pre spoločnosti Ascona Traders INC, zastúpenú T. pričom spoločnosť Ascona Traders INC bola registrovaná v Paname v roku 1998, manipulácia s účtom sa vykonávala pomocou elektronického bankového zariadenia Digipass a platobné príkazy boli zasielané banke faxom. Analýzou operácií na bankovom účte bolo konštatovaných päť prevodov na spoločnosť Vítex spol. s r. o., v roku 2000.

Z výsluchu svedka Z. pracovníka colnej stráže „Užhorod“, Zakarpatskej colnice štátnej hlavnej služby, vyplynulo, že k jeho pracovným povinnostiam patrí colné vybavenie, colná kontrola dopravných prostriedkov, tovaru, ktoré smerujú cez colnú hranicu Ukrajiny. Svedok ďalej uviedol, že podľa evidenčných systémov v databáze Zakarpatskej colnice, informácie o dovoze na colnú hranicu Ukrajiny a o colnom vybavení tovaru zaevidovaných colnou správou Slovenskej republiky v roku 2000 už nie je, nakoľko knihy evidencie, sprievodné nákladné listy, ako aj colné deklarácie za rok 2000 boli po ukončení lehoty archivácie zničené. Uviedol, že nie je možné, aby tovar uvedený v colných dokladoch zaevidovaných colnou správou Slovenskej republiky bol vyvezený zo Slovenskej republiky na Ukrajinu bez toho aby sa urobil záznam v systéme databázy Ukrajinskej colnice.

Zo zmluvy, respektíve kontraktu č. 7/2000 z 1. marca 2000, vyplýva, že Ascona Traders INC Riga, Lotyšsko, kupuje od Vítex s. r. o., Trebišov kožu vyrobenú chromočinením za sumu 6.000.000,- USD v množstve 200.000 metrov², v bode 6 tejto zmluvy bolo dojednané, že kupujúci tovar prijíma na sklade predávajúceho a predávajúci poskytuje pri odosielaní tovaru medzinárodný nákladný list a zúčtovaciu faktúru.

Z faktúr vystavených spoločnosťou Benne s. r. o. Brezno, odberateľovi Trans-Press Slovakia Juraj Košely Trebišov, v mesiaci apríl 2000 vyplýva, že dodávateľ účtoval odberateľovi sedemnástimi faktúrami za dodanie hovädzích usní sumu spolu vo výške vyše 16.000.000,- Sk. Z ďalších faktúr vystavených v mesiaci máj 2000 vyplýva, že dvadsiatimi faktúrami účtoval dodávateľ Benne plus s. r. o. Brezno, Trans-Press Slovakia B. Trebišov sumu takmer 20.000.000,- Sk. K všetkým vystaveným faktúram sú pripojené dodacie listy o dodávke hovädzích usní, ako aj výdavkové a príjmové pokladničné doklady, ktoré potvrdzujú, že spoločnosť Trans-Press vyplatila spoločnosti Benne plus s. r. o. Brezno sumy účtované v jednotlivých faktúrach a Benne plus s. r. o. potvrdzuje, že tieto sumy boli vyplatené.

Všetky tieto skutočnosti sa odrážajú aj v peňažnom denníku spoločnosti Trans-Press Slovakia B. Trebišov.

Z daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za mesiac apríl 2000 vyplýva, že Vítex s. r. o., Trebišov si uplatnil nadmerný odpočet vo výške 3.042.190,- Sk, z daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za mesiac apríl 2000 vyplýva, že Vítex s. r. o., Trebišov si uplatnil nadmerný odpočet vo výške 3.815.384,- Sk.

Z faktúry č. XXXJK XXXX, vystavenej 18.4.2000 vyplýva, že Trans-Press Slovakia B. Trebišov, vyúčtoval odberateľovi Vítex s. r. o. Trebišov za dodávku hovädzích usní sumu 200.000,- Sk.

Z faktúry č. XXXXJK XXXX, vystavenej 19.4.2010, vyplýva, že ten istý dodávateľ, tomu istému odberateľovi za dodávku hovädzích usní vyúčtoval spolu sumu 735.243,90 Sk.

Z faktúry č. XXXXJK XXXX, vystavenej 24.5.2000, vyplýva, že Trans-Press Slovakia B. vyúčtoval Vítex s. r. o. Trebišov za dodávku hovädzích usní sumu 17.173.448,90Sk.

Z faktúry č. XXXXJK XXXX, vystavenej 26.5.2000, vyplýva, že ten istý dodávateľ vyúčtoval tomu istému odberateľovi za hovädzie usne sumu 1.026.072,60 Sk.

Z faktúry č. XXXXJK XXXX, vystavenej 26.5.2000, vyplýva, že B. vyúčtoval Vítex s. r. o. za hovädzie usne sumu 1.044.479,60 Sk, z faktúry č. XXXXJK XXX0, vystavenej 26.5.2000, vyplýva, že sa účtovala za

hovädzie usne suma 1.027.701,90 Sk, z výdavkových, respektíve príjmových pokladničných dokladov vyplýva, že tak Trans-Press B. Trebišov ako aj Vitex s. r. o. Trebišov potvrdzujú, že sumy vyfakturované faktúrami boli zaplatené na účet B.. K jednotlivým faktúram boli vydané aj dodacie listy, ktoré potvrdzujú dodanie hovädzích usní v množstvách, ktoré sú vyúčtované jednotlivými faktúrami a tieto sú potvrdené tak dodávateľom ako aj odberateľom, teda Trans-Press B. a Vitex s. r. o. Trebišov.

Z príjmových a výdavkových pokladničných dokladov vydaných spoločnosťou Vitex s. r. o. Trebišov ako aj spoločnosťou Ascona Traders INC v Lotyšsku vyplýva, že v mesiacoch apríl a máj 2000 bola v prospech spoločnosti Vitex s. r. o., uhradená spolu suma vyše 23.600.000,- Sk.

Z výpisu z účtu banky ČSOB, majiteľa účtu Vitex s. r. o. Trebišov, vyplýva, že dňa 8.3.2000 bola v prospech Košelyho zaplatená suma 1.550.000,- Sk, dňa 19.5.2000 suma 1.300.000,- Sk a 22.5.2000 suma 1.000.000,- Sk, pričom z výpisu z účtu z ďalších mesiacoch vyplýva, že dochádzalo aj k úhradám ďalších súm spoločnosťou Vitex v prospech JF. Z výpisu z účtu B. zasa vyplýva, že na jeho účet bola dňa 8.marca 2000 prijatá suma 1.550.000,- Sk, dňa 19.5.2000 suma 1.300.000,- Sk a 22.5.2000 suma 1.000.000,- Sk.

Z listinných dôkazov, a to vydaných Československou obchodnou bankou a. s., pobočka Košice, vyplýva, že potvrdzujú v prospech Vitex s. r. o. Trebišov uskutočnenie budúcich transakcií, a to vo výške 20.000,- USD od Ascona Traders INC, a to dňa 16.5.2000, dňa 15.5.2000 potvrdzujú uskutočnenie nasledujúcej transakcie vo výške 10.000,- USD v prospech Vitex s. r. o. Trebišov, dňa 18.5.2000 potvrdzujú uskutočnenie platby 10.000,- USD od spoločnosti Ascona Traders INC a dňa 3.7.2000 potvrdzujú uskutočnenie platby od Ascona Traders INC vo výške 44.000,- USD, to, že boli pripísané tieto sumy na účet spoločnosti Vitex s. r. o. vyplýva z výpisu účtu tejto obchodnej spoločnosti.

Zo skladovej karty o pohyboch tovaru ku dňu 31.5.2000 vyplýva, že odo dňa 18.4.2000 do 26.5.2000 bol prijatý tovar na sklad č. 1 spoločnosti Vitex s. r. o. Trebišov, kde ako partneri vystupujú Trans-Press Slovakia a Ascona Traders Riga.

Zo všeobecných účtovných dokladov spoločnosti Vitex s. r. o., z januára 2001, decembra 2000 vyplýva, že v týchto účtovných dokladoch sa nachádzajú poznámky týkajúce sa zúčtovania preplatkov Trans-Press z 10.1.2001 a 16.1.2001, tak isto zúčtovanie kurzových rozdielov ohľadne spoločnosti Ascona v Rige, a tak isto sa tu nachádza poznámka postúpenie pohľadávok voči firme Ascona na firmu Nevest Technology Company Wenlington USA.

Z oznámenia o postúpení pohľadávok Vitex s. r. o, Trebišov adresovaného Ascona Traders INC Riga vyplýva, že pohľadávky vyplývajúce z faktúr 98, 99, 100, všetky z 20.12.2000 vo výške spolu 50.000,- USD postupuje firma Vitex s. r. o. Trebišov firme Nevest Technology Company LTD vo Wenlingtone USA, čím sa záväzok Ascona Traders INC Riga znižuje o 50.000,- USD.

Z protokolu Daňového úradu Trebišov o daňovej kontrole v spoločnosti Vitex s. r. o., Trebišov, zo dňa 18.12.2003 vyplýva, že predmetom daňovej kontroly bola daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie prvý polrok 2000, na základe dožiadania Odboru kriminálnej polície v Brezne, pričom táto bola vykonaná od 18.10.2001 do 10.12.2003. Z obsahu tohto protokolu okrem iného vyplýva, že daňová kontrola bola zahájená na základe požiadavky Odboru kriminálnej polície Brezno, zo dňa 13.9.2001 v nadväznosti na obchodné vzťahy s daňovým subjektom JF. Trebišov, s ukončenými kontrolami vo firme B. nevyplývalo spochybnenie uskutočneného zdaniteľného plnenia dane z pridanej hodnoty za kontrolované obdobie a vo vzťahu KU. a Vitex s. r. o. Trebišov. Z odpovede colného riaditeľstva na uskutočnené zdaniteľné plnenie vo firme Vitex s. r. o. predaj do zahraničia, colné riaditeľstvo nepreukázalo neuskutočnené zdaniteľné plnenie za kontrolované obdobie.

Z hromadného platobného poukazu Daňového úradu v Trebišove vyplýva, že bola spoločnosti Vitex s. r. o. v Trebišove, vrátená vratka DPH vo výške 3.799.360,- Sk, a to dňa 28.6.2000, dňa 29.6.2000 vratka vo výške 16.024,- Sk, teda spolu za mesiac máj bola vrátená DPH v prospech spoločnosti Vitex vo výške 3.815.384,- Sk. Z hromadných platobných poukazov zo dňa 27.7.2000 vyplýva, že spoločnosti Vitex bola vrátená na DPH suma 3.853.610,- Sk a 770,- Sk.

Z jednotných colných dokladov vystavených od mája do decembra 2000 vyplýva, že vo všetkých prípadoch je deklarantom spoločnosť Vitex s. r. o. Trebišov, príjemcom Ascona Parks Bank Riga, ide o tovar vo všetkých prípadoch vyčinené hovädzie kože, kde sú vo všetkých uvádzané hmotnosti predmetného tovaru a na všetkých jednotných colných dokladoch sú uvedené mená colníkov, ktorí prerokovávali predmetný tovar. Sú tu uvedené mená colníkov, a to Z. pričom na jednotných colných dokladoch je vyznačené colníkmi, že deklarovaný tovar súhlasí s JCD po kontrole, v niektorých prípadoch sa uvádza, že boli priložené uzávery, v niektorých bez uzávery a nachádzajú sa tu podpisy jednotlivých colníkov.

Zo štatistiky Eviz and Oscar, vyplýva, ktoré motorové vozidlá s ukrajinským evidenčným číslom prešli štátnu hranicu vo Vyšnom Nemeckom od 1.1.2000 do 30.12.2000.

Zo správy Colného riaditeľstva SR zo dňa 16.1.2003 vyplýva, že ohľadne previerky exportu 29 zásielok hovädzích koží, realizovaných Slovenskou firmou Vitex s. r. o. Trebišov, kúpených Lotyšskou firmou Ascona Traders INC Riga určených pre ukrajinských príjemcov Gamma Kyjev, Puls Kyjev a Svitanok Kyjev, bolo zistené na základe administratívnej spolupráce s partnerskou colnou správou v zahraničí, že uvedené subjekty, teda Lotyšský kupujúci a Ukrajinskí príjemcovia neexistujú a že tovar exportovaný na základe 29 kusov vývozných JCD nevstúpil na územie Ukrajiny a nebol colne prerokovaný ukrajinskými colníkmi orgánmi.

Z vyjadrenia colného úradu v Čiernej nad Tisou zo dňa 10.01.2005 vyplýva, že pokiaľ ide o vývoz tovaru zo Slovenska na Ukrajinu, tento je realizovaný v súlade s platnými normami a tlačivami jednotnej colnej deklarácie (JCD), pokiaľ ide o konkrétnu evidenciu motorových vozidiel v príslušnom oddieli JCD, v kolónke číslo 8 sa uvádza evidenčné číslo motorového vozidla a krajina imatrikulácie, iné údaje o nákladnom motorovom vozidle sa neuvádzajú, čo znamená, že sa neuvádza výrobné číslo motora, karoséria ani typ motorového vozidla, tak isto sa neuvádza do JCD ani meno vodiča. Prepojenie počítačového systému, v ktorom sa nachádza aj evidencia vývozných JCD nie je porovnávaná s evidenciou prestupu vozidiel a osôb v systéme Ministerstva SR Oskar, toto sa nerealizovalo ani v roku 2000 a nerealizuje ani v súčasnom období. Tým, že JCD boli pri vývoze tovaru potvrdené, majú za to, že vozidlá vystúpili po colnom prejednaní na Ukrajinu.

Z výsledkov právnej pomoci medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou vyplýva, že v roku 2003 boli vypočutí svedkovia E., ktorí svedkovia sa vyjadrovali k používaniu svojich motorových vozidiel s tým a k tomu, či v roku 2000 vycestovali na územie Slovenskej republiky, všetky tieto výsluchy boli vykonané pred doručením uznesenia o vznesení obvinenia obžalovaným, preto tieto súd nevníma ako zákonným spôsobom vykonané dôkazy.

Z potvrdenia Ministerstva zahraničných vecí Lotyšskej republiky, obchodného registra, vyplýva, že tento potvrdzuje, že k 29.4.2003 v obchodnom registri nie sú zaregistrované firmy Ascona Pareks bank, Ascona Traders INC Pareks Bank, ani zahraničné firmy Ascona Pareks Bank a Ascona Traders INC Pareks Bank.

Z výpisu zo živnostenského registra Obvodného úradu v Trebišove z 19.10.2007 vyplýva, že je zapísaný ako živnostník s obchodným menom Juraj Košely - Trans-Press, M. R. Štefánika, Trebišov, podľa aktuálneho stavu je neaktívny, z obsahu ďalej vyplýva, že k zániku živnostenského oprávnenia došlo dňa 31.07.2003.

Na základe dožiadania Daňového úradu Brezno vykonal Daňový úrad Trebišov dňa 12.2.2001 miestne zisťovania u daňového subjektu Trans-Press Slovakia Trebišov Juraj Košely, pri ktorom bolo zistené, že má zaúčtované dodávateľské faktúry od firmy Benne Plus s. r. o. Brezno za mesiace apríl a máj 2000, ide o faktúry č. X/X/XXXX až č. XX/X/XXXX v sume 13.108.530,20 Sk a faktúry č. X/X/XXXX až č. XX/X/XXXX. v sume 16.253.515,60 Sk bez DPH, pričom z vyššie uvedených faktúr si uplatnil odpočet dane na vstupe za zdaňovacie obdobia apríl a máj 2000. Na základe výsledku kontroly bola platiteľovi určená nulová daň na vstupe aj na výstupe a taktiež nulový výsledný vzťah k štátnemu rozpočtu za kontrolované obdobia. Z oznámenia ďalej vyplýva, že správca dane nie je oprávnený posúdiť, aký je skutočný stav vecí a ktorá zo zainteresovaných strán poskytla správcovi dane pravdivé údaje a pravé doklady a vzhľadom na predloženú účtovnú evidenciu, daňové doklady a vyjadrenie B., nie je preukázané, že nedošlo k

uskutočneniu zdaniteľného plnenia, teda predaju hovädzích koží medzi Benne plus s. r. o. Brezno a Jurajom Košelym Trebišov a následne Vitexu s. r. o. Trebišov.

Z protokolu o daňovej kontrole vykonanej Daňovým úradom Trebišov, ktorej predmetom bola daň z pridanej hodnoty za kontrolované zdaňovacie obdobie január až jún 2000 vyplýva, že daňový úrad sa v priebehu kontroly zaoberal vyjadrením daňového subjektu, že preverované zdaniteľné plnenie bolo uskutočnené a faktúry od dodávateľa boli uhradené, ako aj so skutočnosťou, že daňový subjekt pri kontrole DPH predložil predmetné faktúry, dodacie listy, pokladničné doklady, bankové výpisy a účtovnú evidenciu, ale zákonné podmienky, po splnení ktorých vzniká nárok na odpočet dane, nespočívajú len vo formálnej deklarácii v predložení dokladov s predpísaným obsahom, ale tieto musia mať povahu faktúr, teda musia nesporne preukazovať vyžadovanú skutočnosť a keďže sa tak nestalo, Daňový úrad Trebišov vyčíslil celkový rozdiel dane za zdaňovacie obdobie apríl 2000 vo výške 3.014.916,- Sk a za zdaňovacie obdobie máj 2000 vo výške 3.738.309,- Sk. Tento protokol je zároveň podkladom pre vydanie dodatočného platobného výmeru. Tento protokol bol napísaný, prerokovaný a podpísaný dňa 6.12.2004.

Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica vyplýva, že je zapísaná v obchodnom registri spoločnosť Benne Plus s. r. o., so sídlom v Brezne, ako štatutárny zástupca je zapísaný M. od 19.10.1999, a tak isto je tento uvádzaný ako spoločník od 19.10.1999.

Zo zápisnice Daňového úradu Brezno o ústnom pojednávaní zo dňa 8.12.2000 vyplýva, že dostavil sa na Daňový úrad Brezno pán Z. a na otázku, keď daň na vstupe za druhý štvrťrok 2000 uplatnil v daňovom priznaní vo výške 8.540.479,- Sk a základ dane 37.132.520,- Sk a o aké zdaniteľné plnenie sa jedná, konateľ spoločnosti a spoločník spoločnosti uviedol, že nakupoval hovädzie kože v čiastke vyše 45.000.000,- Sk, žiaden iný tovar, uviedol ďalej, že kože nakúpil od pána M., ktoré zakúpil asi za 20.000.000,- Sk, platba prebehla v hotovosti, ďalej nakúpil kože od pána C., v hodnote asi 25.000.000,- Sk, platba prebehla, peniaze na zaplatenie uvedeného tovaru mu dal pán C. za predaj vystavil doklad.

V tej istej zápisnici sa na záver uvádza, že to, čo v zápisnici uviedol, sa nezakladá na pravde, žiadne hovädzie kože nenakupoval ani nepredával, čiže žiadne doklady nevystavil ani žiadne peniaze nikomu nevyplatil.

Z odvolania výpovede M. zo dňa 5.2.2001 vyplýva, že 15.12.2000 bol na Daňovom úrade v Brezne vypočutý pán Z. a oznamuje, že túto výpoveď v celom rozsahu odvoláva z dôvodu, že v uvedenom čase bol práceneschopný, pod vplyvom liekov, preto nevypovedal pravdivo, uvádza, že chcel by ešte dodať, že hovädzie kože kúpil od pána E. a potom ich predal pánovi Košelymu.

Z čestného prehlásenia M. notársky overeného dňa 31.8.2001 vyplýva, že sa ospravedľuje pánovi C., že nepravdivo vypovedal na Kriminálnej polícii v Brezne, lebo bol v zlom psychickom stave a týmto čestne prehlasuje, že s pánom Košelym obchod uzavrel, tento mu poctivo dával peniaze za každú dodávku hovädzích koží, s C. sa dohodli, pretože mal záujem o tieto kože, celková suma, čo mu pán Košely vyplatil postupne, bola asi 37.000.000,- Sk, a to, čo uvádza, je čistá pravda.

Z protokolu Daňového úradu v Brezne z kontroly DPH za zdaňovacie obdobie, okrem iného prvý a druhý kalendárny štvrťrok 2000, ktorá bola vykonaná 5.10.2000 až 29.12.2000 vyplýva, že firma prakticky nesídlí na adrese uvedenej v obchodnom registri, 8.12.2000 sa konateľ spoločnosti Benne plus s. r. o. Brezno dostavil na daňový úrad a do zápisnice o ústnom pojednávaní uviedol, že firma Benne s. r. o. Brezno za obdobie štvrtého kalendárneho štvrťroka 1999 až štvrtého kalendárneho štvrťroka 2000 nevykonávala žiadnu obchodnú činnosť, nič nenakúpila ani nepredala, uviedol, že žiadne daňové doklady nevystavil ani žiadne peniaze nikomu nevyplatil.

Z Generálneho riaditeľstva verejného registra z 20.1.19998, vyplýva, že sa potvrdzuje, že spoločnosť Ascona Traders, INC. je riadne evidovaná a plní si svoje formálne povinnosti, signatármi sú Hernandez a Denis. Z uvedeného potvrdenia vyplýva, že bolo vydané a podpísané v meste Panama.

Z potvrdenia Pareks Banky v Rige vyplýva, že spoločnosť Ascona Traders, INC. dňa 12.5.2000 vyplatila spoločnosti Vitex s. r. o. Trebišov prostredníctvom ČSOB banky a. s. Košice sumu 10.000,- USD, dňa 15.5.2000 sumu 20.000,- USD, dňa 16.5.2000 sumu 10.000,- USD, dňa 27.6.2000 sumu 44.000,- USD

a 3.7.2000 sumu 10.000,- USD. Na tomto potvrdení sa nachádza razítko Pareks Banka Riga a s menom a priezviskom T. a nečitateľným podpisom.

Z generálnej plnej moci vystavenej spoločnosťou Ascona Traders INC. založenej v Paname vyplýva, že zvolila, ustanovila a poverila T. a splnomocnencom spoločnosti s právomocou konať v mene spoločnosti v ktorejkoľvek časti sveta, ktoroukoľvek z činností, ktoré sú vyššie uvedené. Z originálnu tejto generálnej plnej moci vyplýva, že bol dátumovaný 14. zrejme júna 1998 a je potvrdená Pareks Bankou v Rige.

Z potvrdenia Pareks Banky Riga z 2.10.2006 vyplýva, že táto odpoveď je doručovaná prokurátorky v Rige a z obsahu vyplýva, že Pareks Banka informuje, že bol 27.3.1998 otvorený fakturačný účet pre Ascona Traders INC., pričom právo disponovať s týmto účtom bola poverená osoba T. Na základ požiadavky zákazníka účet bol uzavretý dňa 28.5.2003.

Z oznámenia Štátnej hlavnej služby Ukrajiny, adresovanej prokurátorovi Zakarpatského kraja v Ukrajine vyplýva, že podľa evidenčných údajov databázy Zakarpatskej colnice informácia o dovoze na colné územie Ukrajiny a colnom vybavení tovaru uvedeného v dodatku listu za rok 2000 nájdená nebola, preto evidenčné knihy, nákladné listy a colné deklarácie za rok 2000 boli zlikvidované ako archívny materiál po lehote archivácie. Zároveň sa tu informuje, že výskumná prevádzka PIS „Inšpektor-2006“ sa začala na všetkých colniciach od 1.7.2007.

Z oznámenia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, v súvislosti so žiadosťou o objeme exportu hovädzích koží zo Slovenskej republiky za roky 1998-2001 a najväčších výrobcov obuvi v uvedených rokoch vyplýva, že tieto údaje o exportoch hovädzích koží zo Slovenskej republiky sú nedostupné, ministerstvo môže poskytnúť iba súbor štatistík za uvedené obdobie a ďalej uvádza, že medzi najväčších výrobcov obuvi v sledovanom období mali patriť ECCO Slovakia a. s. Martin, RIEKER Obuv s. r. o. Komárno, Gábor s. r. o. Bánovce nad Bebravou a RIALTO s. r. o. Partizánske.

Z pripojenej štatistiky za roky 1998 až 2001 vyplývajú rôzne, mnohé štatistické údaje týkajúce sa vyčinených alebo predčinených, ďalej neupravených koží hovädzieho dobytku, koní a iných nepárnokopytníkov v množstve 456 kg, čo predstavuje spolu 105.790,- Sk. Ostatné údaje sa týkajú výroby koží v rámci štátov Európy, ale napríklad aj Číny, USA a ďalších štátov.

Z oznámenia Gábor s. r. o. vyplýva, že nie sú výrobcami ani dodávateľmi hovädzích koží, osoba B. im je neznáma, nikdy nemali obchodný vzťah ani so spoločnosťou Vitex s. r. o., z oznámenia Rialto s. r. o. Partizánske, vyplýva, že požadované informácie, teda skladové zásoby koží v roku 1998 až 2000, nemajú, nedisponujú nimi. Z oznámenia správcu Jas-Export a. s. Bardejov B. vyplýva, že tak isto nedisponujú žiadnymi informáciami o požadovaných skutočnostiach. Z úradného záznamu vyplýva, že Rieker obuv s. r. o., Ecco Slovakia a. s. Partizánske a Ecco Slovakia a. s. Martin tak isto nemôžu poskytnúť dokumentáciu a informácie o hovädzích kožiach, respektíve usniach za roky 1998 až 2000.

Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SžoKS/147/2006 zo dňa 6.12.2007 vyplýva, že vo veci žalobcu B. Trebišov proti žalovanému Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného po odvolaní proti rozsudku Krajského súdu rozhodol tak, že mení rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 4S/29/2005 zo 6.9.2006 tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. X/XXX/XXXX-XXXXX/XXXX/XXXXXX-R zo dňa 27.10.2005 a rozhodnutie Daňového úradu Trebišov č. XXX/XXX/XX-XXXXX/XX/Kos zo dňa 14.12.2004 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa domáhal žalobca preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 27.10.2005, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer vydaný Daňovým úradom Trebišov zo dňa 14.12.2004, ktorým správca dane vyrubil žalobcovi, ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2003 v sume 3.738.309,- Sk, pričom krajský súd svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že v danom prípade žalobca nepreukázal uskutočnenie zdaniteľných plnení na základe predložených účtovných dokladov, čím nesplnil jednu z hmotno-právnych podmienok vzniku nároku na odpočet dane z pridanej hodnoty.

Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5S/87/2005 zo dňa 23.4.2008, právoplatného 6.6.2008 vyplýva, že v právnej veci žalobcu B. proti Daňovému riaditeľstvu SR o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 27.10.2005 krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa

27.10.2005 č. T., ako aj dodatočný platobný výmer Daňového úradu Trebišov zo dňa 14.12.2004 č. XXX/XXX/XX-+XXXXX/XX/Kos a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Z tohto rozsudku okrem iného vyplýva, že správne orgány nezistili dostatočne skutkový stav veci, nevysporiadali sa s rozpormi vo výpovediach žalobcu a jeho dodávateľa a nedoplnili dokazovanie pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce, či sa v danom prípade uskutočnilo alebo neuskutočnilo reálne plnenie dodávok predmetných hovädzích koží. Rozhodnutie správca dane vychádza len z jednej z množstva výpovedí konateľa spoločnosti dodávateľa žalobcu Benne plus s. r. o. Brezno, ktorý v rámci vyšetrovania v trestnej veci svoje výpovede menil, pričom vývoj zmien v jeho výpovediach nebol náležite vyhodnotený, preto je skutkový stav nejednoznačný. Správca dane aj žalovaný vzali do úvahy iba jednu výpoveď, v ktorej poprel všetky dodávky tovaru žalobcovi, pričom na ďalšie zmeny výpovede správca dane už neprihliadol bez toho, žeby toto náležite odôvodnil. V rozhodnutí sa správca dane ani nevysporiadal s tvrdením žalobcu, že platby realizoval za jednotlivé dodávky v hotovosti, alebo aj prevodom z účtu na účet dodávateľa.

Zo správy o povesti na obžalovaného T. vyplýva, že žijú v spoločnej domácnosti so svojimi manželkami a deťmi, správy neobsahujú žiadne bližšie informácie o osobách a charakteroch obžalovaných.

Z odpisu registra trestov na oboch obžalovaných vyplýva, že títo doposiaľ neboli súdom trestaní. V oboch prípadoch bolo jedným rozhodnutím Okresnej prokuratúry Trebišov podmienene zastavené trestné stíhanie, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčili.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že nebolo mimo akúkoľvek pochybnosť jednoznačne a nepochybne preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní, preto ich spod skutku obžaloby okresnej prokuratúry oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku.

Súd k tomuto záveru viedli nasledujúce skutočnosti.

Je nepochybné, že v obchodnej spoločnosti Vitex s. r. o. na základe podnetu policajného orgánu došlo k daňovej kontrole týkajúcej sa zdaňovacieho obdobia apríl a máj 2000, zameranej na daň z pridanej hodnoty zo zdaniteľných plnení súvisiacich s kúpou hovädzích usní od spoločnosti Trans-Press Slovakia B. a následným vývozom tohto tovaru do cudziny. Pri tejto kontrole daňový úrad v roku 2001 nezistil žiadne skutočnosti nasvedčujúce tomu, aby k zdaniteľnému plneniu nedošlo. Až v roku 2003 na základe vykonania ďalšej daňovej kontroly zameranej na to isté zdaňovacie obdobie vychádzajúc zo zistení Daňového úradu v Brezne, ktorý vykonal kontrolu v spoločnosti Benne plus s. r. o. Brezno, ktorého konateľom a spoločníkom bol M., kde tento daňový úrad dospel k záveru, že pokiaľ ide o obchodný vzťah medzi touto spoločnosťou a Trans-Press Slovakia B. o nebolo reálne preukázané, že došlo k zdaniteľnému plneniu, keďže M. pri ústnom prejednaní veci vyhlásil 8.12.2000, že žiaden tovar v tom čase nenakupoval, neobchodoval ani nepredával B.. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na ďalšie skutočnosti, ktoré zo zápisnice o ústnom prejednaní veci vyplynuli, a to, že hoci M. toto tvrdil, zároveň v tej istej zápisnici je poznamenané, že s firmou B. riadne obchodoval, skutočne mu predal hovädzie usne a za tento tovar boli vydané príslušné pokladničné doklady a za tovar mu bola zaplatená asi suma 37.000.000,- Sk. Na základe jediného tvrdenia konateľa spoločnosti Benne plus s. r. o. Brezno Daňový úrad v Trebišove, ako vyplýva z rozsudku krajského súdu 5S/87/2005, vyrubil B. ako platiteľovu dane z pridanej hodnoty rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2000 v sume 3.014.916,- Sk a zároveň na základe námietok B. správny orgán, a to Daňové riaditeľstvo SR so sídlom v Banskej Bystrici potvrdilo rozhodnutie Daňového úradu v Trebišove. B. proti tomuto rozhodnutiu správneho orgánu podal návrh na preskúmanie jeho zákonnosti na Krajskom súde v Košiciach, ktorý potvrdil rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR v Banskej Bystrici, ako aj Daňového úradu v Trebišove. Na základe odvolania sa B. Najvyšší súd SR v Bratislave však tieto rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR v Banskej Bystrici a Daňového úradu v Trebišove zrušil, pretože nebol náležitým spôsobom zistený skutkový stav, keď sa prihliadalo iba na jediné tvrdenie spoločníka spoločnosti Benne plus s. r. o. v Brezne a ďalšie skutočnosti, ktoré uvádzal, ako čestné prehlásenie, odvolanie výpovede M. učeného pri ústnom pojednávaní, do úvahy nebrala, vrátil vec na ďalšie konanie Daňovému riaditeľstvu SR a Daňovému úradu Trebišov.

Z vykonaného dokazovania na základe rozhodnutia najvyššieho súdu Krajský súd v Košiciach rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 6.6.2008 zrušil rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR zo dňa 27.10.2005, ako aj dodatočný platobný výmer Daňového úradu Trebišov zo 14.12.2004 a vec vrátil

žalovanému na ďalšie konanie, pričom z vyjadrenia sa poškodeného v záverečnej reči nepochybne jednoznačne vyplynulo, že Daňový úrad v Trebišove už v tejto veci ďalej nekonal a následne už nedošlo k vyrubeniu dodatočného platobného výmeru.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností nemožno jednoznačne uzavrieť, že medzi spoločnosťou Benne plus s. r. o. Brezno a Trans-Press Slovakia B. Trebišov nedošlo k reálnemu zdaniteľnému plneniu. V konaní bolo preukázané množstvom listinných dôkazov, a to príjmových a výdavkových pokladničných dokladov, ktoré boli vydávané medzi obchodnými partnermi, a to Vítex s. r. o. a Ascona Parkers Riga, kde dochádzalo k priamym platbám na ruku v státisícových sumách v slovenských korunách, pričom v niekoľkých prípadoch došlo aj k platbám zo strany Ascony prostredníctvom ČSOB banky v prospech Vítex s. r. o., ktorú skutočnosť potvrdila aj banka v Parex Bank v Lotyšsku a na túto skutočnosť bola vypočítaná aj svedkyňa Z., účtovníčka, ako aj svedkyňa z Lotyšska, ktoré tieto skutočnosti potvrdili. Tieto skutočnosti, že k zaplateniu časti tovaru takýmto spôsobom došlo, sú aj výpisy z ČSOB Banky, z ktorej okrem iného aj vyplýva, že predávajúci bol vopred upozorňovaný bankou na platbu zo strany Ascony v jeho prospech. Svedkyňa Z. potvrdila, že zo strany zahraničného partnera dochádzalo k priamym platbám, ona niekoľkokrát preberala aj miliónovú hotovosť zo strany zahraničného partnera, táto svedkyňa okrem iného potvrdila aj to, že vypisovala aj skladové karty týkajúce sa hovädzích koží.

Súčasťou spisu je množstvo jednotných colných dokladov, z ktorých je zrejmé, že deklarantom je Vítex s. r. o., spravidla išlo o obžalovaného Vysokého, ktorý potvrdzoval deklarovaný tovar vyvážený jednotlivými motorovými vozidlami na Ukrajinu a na miesto určenia, ktoré určil kupujúci. Z týchto dokladov je zrejmé, ktorí colníci a kedy vykonávali kontrolu deklarovaného tovaru a vo všetkých prípadoch osoby, či už na vnútroštátnej colnici alebo na colnici umiestnenej na hraničnom prechode Vyšné Nemecké potvrdili, že tovar bol naložený na nákladných motorových vozidlách, v niektorých prípadoch bola priložená uzávera, v niektorých nebola a tento tovar bol po prejednaní prepustený do režimu vývoz. Tieto jednotné colné doklady boli potvrdené colníkmi C. Títo svedkovia tvrdili, že tovar, ktorý bol deklarovaný v jednotných colných dokladoch bol obsahom zásielok, bol naložený na nákladných motorových vozidlách, v prípade, že nebola uzávera na motorovom vozidle, vykonali vizuálnu kontrolu. Žiaden z nich nepotvrdil, že by došlo k prípadu, že by deklarovaný tovar sa nebol nachádzal na vozidlách, ktoré ho z územia Slovenska vyvážali. V rozpore s týmito tvrdeniami vyznievajú zistenia a oznámenia z Ukrajinskej strany, a to z colných orgánov, ktoré potvrdzujú, že sa nemôže stať, aby tovar, ktorý prešiel cez ich hranicu zo Slovenskej strany nebol colne prejednaný. Zároveň však z Ukrajinskej strany bola daná aj informácia v rámci právnej pomoci, že všetka dokumentácia bola skartovaná z dôvodu skončenia lehoty archivácie, čiže reálne nebolo možné v konaní zistiť, či k prejednaniu tohto tovaru a prekontrolovaniu vstupu na územie Ukrajiny došlo, alebo nedošlo. Niektorí svedkovia, colníci, potvrdili, že v tých časoch zo strany Ukrajiny počuli o prípadoch, že tento tovar vôbec nebol prejednaný, respektíve bol prejednaný ako tovar iný.

Z vyššie uvedených skutočností má súd za preukázané, že existuje tu množstvo listinných dôkazov, účtovných dokladov, kúpna zmluva a ďalšie listinné dôkazy, ktoré preukazujú, že tovar bol od B. riadne zakúpený, tento bol v sklade v Sečovciach riadne naložený zahraničným obchodným partnerom, riadne deklarovaný, čo vyplýva z jednotných colných dokladov, pričom je pravdou aj to, že ďalší osud tohto tovaru na Ukrajinskej strane je neznámy. V rámci zahraničnej právnej pomoci bolo zistené, že spoločnosť Ascona Parks alebo iná spoločnosť s takýmto podobným názvom v roku 2003 v apríli nebola registrovaná v registri Lotyšskej republiky, tak isto bolo oznámené, že neexistujú ani subjekty, pre ktoré Lotyšský obchodný partner mal dodávať tento tovar do Kyjeva, prípade iných miest, pretože títo prijímatelia údajne na Ukrajine neexistujú. Táto skutočnosť nemôže svedčiť v neprospech obžalovaných, pretože podľa zmluvy medzi Vítex s. r. o. a Ascona Parkers Riga tieto skutočnosti a záležitosti spojené s odvozom tovaru, mal na starosti zahraničný partner. Povinnosti obžalovaných končili tým, že k tovaru, ktorý bol naložený na zahraničné nákladné vozidlá, mali dodať už len colné deklarácie a faktúru k prevázanému tovaru.

Dodávanie tovaru zo Slovenska na Ukrajinu bolo spochybňované v konaní výsluchom svedkov občanov Ukrajinskej republiky, ktorí vypovedali ohľadne predmetnej veci ako majitelia nákladných vozidiel, ktorých evidenčné čísla boli zapísané pri prechode štátnou hranicou a na ktorých mal byť vyvážený predmetný tovar, a ktorí tvrdili, že v tom čase na Slovensku neboli, obžalovaných, ani ich spoločnosť nepoznajú. Súd uvádza, že pokiaľ ide o tvrdenia týchto svedkov, zase ide o záležitosť, ktorú nemohli ovplyvniť obžalovaní ale týkala sa výlučne zahraničnej obchodnej spoločnosti Ascona

Parkers Riga. Pokiaľ ide o túto spoločnosť, takáto spoločnosť bola v roku 1998 registrovaná v Paname, čo je nepochybné z listinného dôkazu v spise, pričom generálnou plnou mocou na zastupovanie tejto spoločnosti aj v Európe bol nejaký pán V. Tak isto z výsluchu svedkyne O. z Ukrajinskej strany z Parkers bank v Rige vyplýva, že táto spoločnosť mala otvorený účet v tejto banke a tak isto došlo k bankovým operáciám medzi spoločnosťou Ascona Partners Riga a spoločnosťou Vítex s. r. o. Trebišov prostredníctvom ČSOB banky. Z výpovede tejto svedkyne vyplynulo, že bankový účet bol zrušený v máji 2003. V tejto súvislosti súd poukazuje na tvrdenie zistené v rámci právnej pomoci, že spoločnosť Ascona Partners Riga nie je zapísaná v obchodnom registri Lotyšskej republiky, čo v súvislosti s teraz uvedeným nevylučuje, že takáto spoločnosť mohla v roku 2000 právne existovať.

Obžaloba sa opiera o konaní o základnú skutočnosť, a to o fiktívnosť faktúr a vôbec obchodno-právneho vzťahu medzi spoločnosťou B. a Benne plus s. r. o. spoločníka M., vychádzajúc z rozhodnutí tak Krajského súdu v Košiciach, ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, táto fiktívnosť nepochybne nebola preukázaná, pričom vychádzajúc z tohto základného obchodno-právneho vzťahu obžaloba vyvodzovala aj fiktívnosť ďalších obchodno-právnych vzťahov medzi B. a Vítex s. r. o. a následne Vítex s. r. o. a Ascona Traders Riga v republike Lotyšskej.

Keďže táto fiktívnosť nebola mimo akúkoľvek pochybnosť preukázaná jednoznačne potvrdená tak listinnými dôkazmi alebo výsluchmi svedkov, nemožno vysloviť záver, že na základe obchodno-právneho vzťahu medzi obžalovanými a zahraničnou spoločnosťou Ascona Traders Riga, došlo k fiktívnemu obchodu, pretože túto skutočnosť spochybňuje množstvo účtovných dokladov priložených spoločnosťou Vítex s. r. o., spochybňujú výpisy z ČSOB banky a ďalšie pokladničné doklady, ako aj samotné účtovníctvo spoločnosti Vítex s. r. o., ktoré skutočnosti boli potvrdené aj svedkyňou Z., v tom čase účtovníčkou obchodnej spoločnosti Vítex s. r. o. Trebišov. Za takýchto okolností nemožno jednoznačne a nepochybne uzavrieť, že zo strany obžalovaných došlo k neoprávnenému uplatneniu nároku na vrátenie dane za zdaňovacie obdobie apríl a máj roku 2000.

Prokurátor v záverečnej reči popísal spôsob, akým takéto konanie spravidla protizákonne sa realizuje, všetko však v polohe domnienok a indícií. Súd nemôže rozhodovať vo veci na základe nepotvrdených dojmov, skutočností, ktoré by subjektívne aj pociťoval ako vážne, či relevantné, pokiaľ nemajú oporu a relevanciu v riadne vykonaných dôkazoch počas konania pred súdom. Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností, súd, keďže tu boli jasné pochybnosti o fiktívnosti, či nefiktívnosti jednotlivých zmlúv počnúc od Benne plus s. r. o. cez B. cez obžalovaných až k Lotyšskému obchodnému partnerovi, súd v zmysle zásady in dubio pro reo, oboch obžalovaných spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, ktorý sa kladie obžalovaným za vinu.

Obhajca obžalovaných v záverečnej reči poukázal na to, že podľa § 244 ods. 1 písm. c/ s poukazom na § 9 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku, trestné stíhanie malo byť zastavené, pretože tak ustanovuje medzinárodná zmluva, pričom poukázal na dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol uverejnený v zbierke zákonov pod č. 209/1992 Z. b. a podľa ktorého článku 6 odsek 1, každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, teda každý má právo podľa tohto článku na spravodlivý proces a právo na to, aby jeho vec bola prejednaná nezávislým súdom a v primeranej lehote, pričom trestné stíhanie v tejto veci začalo v roku 2002, uznesenie o vznesení obvinenia bolo doručené obžalovanému C. vo februári 2005 a obžalovanému C. v júni 2005, ale vzhľadom na dĺžku trvania trestného stíhania, hoci obžalovaní nekládli pri trestnom stíhaní žiadne prekážky, ani sa nedopustili konania, ktoré by toto trestné stíhanie neúmerne predlžovalo. V tejto súvislosti tak isto poukázal na článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Dobu od začatia trestného stíhania po podanie obžaloby, teda dobu trinástich rokov, považuje za dobu neprimerane dlhú na to, aby vo veci bolo rozhodnuté bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, za ktorú sa považuje podľa názoru najvyššieho súdu doba ôsmich rokov. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že súd vrátil uznesením vec prokurátorovi a odmietol obžalobu dňa 15.12.2016 a na základe sťažnosti prokurátorky, Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 15.5.2017 uložil 1. stupňovému súdu nariadiť vo veci hlavného pojednávanie a vykonať riadne dokazovanie.

Vzhľadom k oslobodzujúcemu rozsudku súd podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného daňový úrad s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.